

[Behnke]

ning, at Danmarks Radio og tvangslicensen i dag er forældede størrelser. Vi mener, at Danmarks Radio er en institution, der i den nuværende form faktisk er under afvikling. Det udbud af tv og radio, som den danske befolkning har her i senfirserne, er jo mangfoldigt, såvel det store udbud af satellit-tv fra udenlandske stationer som TV 2 og lokal-tv osv., og det giver danskerne mange af de tilbud, som vi for 10 år siden eftersøgte. Derfor er interessen for Danmarks Radio og de udsendelser, som Danmarks Radio producerer, bestemt aftagende, og det bør Folketinget og Danmarks Radio se i øjnene. Danmarks Radio har i øjeblikket et 2-milliarder-kroners-budget, og det burde være alt rigeligt. Efter vores mening er det for meget – i hvert fald så længe pengene tvangsinddrives som licens.

Spurgte man befolkningen, om den synes, at Danmarks Radio skal have flere penge i licens, ville man få et dundrende nej. Så kunne jeg jo lidt skadefro sige, at Fremskridtspartiet altså også i dette tilfælde er på linje med befolkningens holdning. Tænk på, at den licensforhøjelse, der er foreslået for Danmarks Radio og TV 2, tilsammen betyder, at en familie skal tjene ca. 3.000 kr. ekstra om året for at kunne betale hele licensen.

Danmarks Radio skal med andre ord vænne sig til, at ekspansionernes tid er forbi. Danmarks Radio skal afpasse sit udbud efter den efterspørgsel, som kunderne har, og den er altså dalende. Man må finde alternative måder at finansiere sig på; vi mener faktisk, at man i stedet for at behandle den aktuelle licensforhøjelse burde gå så vidt som til at vedtage, at Danmarks Radios ret til at opkræve tvangslicenser skulle afvikles over f.eks. en 5-årig periode.

Der er masser af steder i Danmarks Radio, hvor man kan spare, og jeg skal da give hr. Skrumsager Skau ret i, at det var noget bemærkelsesværdigt, da vi i en beretning til Folketingets Finansudvalg kunne læse, at Danmarks Radio havde sat hele 85 medarbejdere i gang med at lave OL-reportager, mens norsk tv kunne klare sig med 50 medarbejdere. Det er et for højt ambitionsniveau for en institution, der altså efter vores mening er under afvikling.

I 1988 er tvangslicensen en forældet betalingsform; Danmarks Radio må finde indtægter ved reklamer, ved sponsoraftaler eller f.eks. ved konkurrencer som Super-Chancen; man

kunne jo lade overskuddet fra konkurrencerne tilfalde Danmarks Radio i stedet for at uddele pengene til bøsser og lesbiske, Palæstina osv.

Hvis man endelig vil opretholde muligheden for at få egentlig brugerfinansiering, brugerafgifter, kan dekodere og betalings-tv være løsningen. Teknikken er jo i dag så fremskreden, at man sagtens kan betale for sit tv på samme måde, som det foregik i de gamle gasautomater: ved møntindkast. Der er masser af muligheder for alternative finansieringsformer i Danmarks Radio, hvis bare viljen er til stede.

Fremskridtspartiet vil altså stemme nej til regeringens forslag om 2 pct.s licensforhøjelse. Og lad mig med det samme for at fjerne enhver misforståelse, der måtte være, understrege, at vi også vil stemme nej til et eventuelt ændringsforslag om en 4 pct.s forhøjelse af licensen.

I øvrigt vil Fremskridtspartiet og vort medlem af Danmarks Radios bestyrelse, Aase Madsen, sige følgende til ministeren: Den fremgangsmåde, hvorefter Danmarks Radio først kommer med et udkast til et budget, så behandler bestyrelsen det, så behandler ministeren det, så behandler Finansudvalget det, og til sidst ender det i salen, er jo en noget kluntet behandlingsform for et budget for Danmarks Radio. Regner ministeren med, at man også næste år vil benytte den behandlingsform?

Til allersidst i forslaget er der nogle bemærkninger om kortbølgesenderen, og det er komplet uforståeligt for Fremskridtspartiet, at regeringen ikke anvender sine egne forslag til brugerbetaling på så mange andre områder dér. Hvorfor kan kortbølgesenderen ikke finansieres af brugerne? Hvorfor skal hele befolkningen betale til en kortbølgesender, som kun en ganske lille procentdel af befolkningen har glæde af? Dér kunne man passende benytte brugerbetaling, som regeringen jo går så stærkt ind for på så mange andre områder.

Men lovforslag nr. L 85 vil altså få 16 nejstemmer fra Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg synes næsten, det er til at briste i gråd over, så meget ordførerne for de borgerlige partier, der har været heroppe i dag, ved om, hvad deres vælgere ville sige til dette forslag. Jeg vil ikke stå her og sige, at hele befolkningen ville støtte eller ikke ville støtte. Jeg synes, det er no-